

ministrationen, der vilde være behjælpelige med at undersøge Statsbaneadministrationens Forhold paa Grundlag af Statsbaneadministrationens egne Oplysninger. Jeg vil derfor henstille, at Jernbaneraadet i Fremtiden faar Adgang til at se disse Aktstykker.

Jeg gaar endvidere ud fra, at de nye Bestemmelser, der nu som Følge af disse Lovforslags eventuelle Vedtagelse skal indføres med Hensyn til Reglerne for Distriktschefernes Forhold til Generaldirektøren og med Hensyn til Reglerne for Afdelingschefernes Myndighedsomraade og deres Samarbejde med og Forhold til Generaldirektøren, ogsaa vil blive forelagt Jernbaneraadet, saaledes som det skete, da Omorganisationen fandt Sted. Thi i disse forskellige Bestemmelser maa der nu rettes en Del, og saa vidt jeg ved, eksisterer der ikke endnu Regler for Forholdet mellem Generaldirektøren og Afdelingscheferne; de er maaske kommet, men jeg har i hvert Fald ikke set dem. Jeg vil ogsaa henstille, at der til Jernbaneraadets Erklæring maa blive forelagt de Principper, hvorefter Samarbejdet skal foregaa mellem Statsbanerne og andre Transportinstitutioner. For Privatbanernes Vedkommende ved jeg, at det har fundet Sted i sin Tid, men jeg tror ogsaa, det vilde være nyttigt, om Jernbaneraadet kunde komme til at erklære sig om de principielle Regler, som jeg forstaar skal udarbejdes med Hensyn til Samarbejdet med Rutebilerne, eller som maaske allerede er udarbejdet.

Med Hensyn til Takstlovforslagene, som jeg anser for det vigtigste og mest virksomme økonomiske Middel af de foreslaede til at bedre Statsvirksomhedernes økonomiske Forhold, kan jeg for Postforslagets Vedkommende ganske henholde mig til den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg finder det rigtigt, at de to Virksomheder, Statsbanerne og Postvæsenet, stilles ens for de ikke-monopoliserede Forsendelsers Vedkommende. Hvad Statsbanerne angaar, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om den foreslaede Indførelse af Undtagelsestariffer, d. v. s. Beregning efter Luftkilometer, og om den Adgang, der efter Forslaget skal kunne gives Statsbanerne til i særlige Tilfælde, hvor Hensynet til Driftens Økonomi maatte gøre det ønskeligt, at nedsætte Taksterne for Personer og Gods, det vil faktisk sige give dem Ret til at slutte Fragtafaler med Enkeltmænd. Jeg gentager, at jeg anser det for at være af den allervæsentligste Betydning for Statsbanernes Økonomi; jeg taler her ud fra den Erfaring, jeg har høstet i

min egen Virksomhed, og ud fra, hvad der er blevet mig berettet fra andre private Baners Virksomhed. Jeg anser denne Bemyndigelse for det bedste Middel til at tage Konkurrencen op ikke blot med Rutebilerne, men ogsaa med Rutebaadene, og jeg tror tillige, det er et velegnet Middel til at tilvejebringe Samarbejde med Rutebiler og Rutebaade. For saa vidt disse maatte være villige til at virke sammen med Banerne, maa der gives dem visse Lempelser med Hensyn til de gennemgaaende Forsendelser. Det kan ske paa en nem og bekvem Maade derigennem. Ved Hjælp af saadanne Bestemmelser har Privatbanerne vundet megen Godstransport i de senere Aar; det har været saavel i Trafikanternes og Banernes egen som — og ikke mindst — i Vejernes Interesse, idet det har sparet Vejene for meget Slid af de svære Lastbiler. Men saadanne Bestemmelser skal naturligvis benyttes med en vis Forsigtighed. Jeg vil udtale det Ønske; baade for den højtærede Minister, der har Fortjenesten af at have fremsat disse Forslag, og for Statsbanernes Generaldirektør, at de maa faa Held til at gennemføre denne Nyordning paa Takstomraadet paa en saadan Maade; at den kommer til at virke efter sin Hensigt, nemlig til Forbedring af Statsbanernes Økonomi. Foruden de to nævnte Ændringer i Takstloven var der som noget af væsentlig Betydning oprindeligt foreslaaet at give Ministeren Hjemmel til at ændre Taksterne generelt indenfor Maksimaltaksterne uden Erklæring fra Jernbaneraadet og uden Tilslutning fra Finansudvalgene, og Jernbaneraadet gav sin Tilslutning dertil, idet det maatte være en Forudsætning, at Nedsættelsen var forsvarlig, alene under Hensyn til Forrentningskravet. Det viste sig imidlertid, at der var nogen Modstand herimod i Folketinget, og Forholdet er nu ordnet saaledes, at det bestemmes, at Jernbaneraadets Erklæring og Finansudvalgenes Tilslutning skal indhentes, hvor det drejer sig om Takstnedsættelser i al Almindelighed, saaledes som den højtærede Minister nys har redegjort for, dog at der gives Ministeren Hjemmel til at ændre Taksterne for de enkelte Takstklassers Vedkommende, naar blot ikke Grundtaksten bliver ændret. Jeg ser ikke rettere end, at Ministeren med dette faar den fornødne Hjemmel til Ændringer i presserende Tilfælde.

Formaalet med alle de foreslaede Ændringer er jo at skaffe Statsbanerne større Indtægter uden Takstforhøjelser, og disse Forslag kan man kun hilse med Tilfredshed, idet man maa haabe, at de vil